צ א מיי' פ"ע מהלכות אישות הלכה ד סמג

עשין מח טוש"ע אה"ע

סימו לו סעיף ז: יד) [עי' מ"מ וכ"מ] יד) [עי' מ"מ וכ"מ]

סמג שם טוש"ע אה"ע

ג [טוש"ע שם סעי' ו]:

צב ד מיי שם פ"ב הלי ב שו"ע י"ד סימן רלד סעי א בהג"ה:

צג ה מיי פ"י מהלכות

י"ד סימן רא סעיף עא: צד ו מיי' פ"ה מהל

מקואות הלי ו שו"ע

עט.

לטיל נוו: ב) נדה ים נעיל נעי, כ) נדה סה. כתובות לטי, ג) גיטין לא: נדה כ: מקואות פרק ב מ"ב, ד) ב"ב נדה ב: [תוספתא נות פ"ד ה"ח], [בכת"י נוסף: לה. תכומות (5 [בכנו - נוסף: כה: בנדה], ו) [תוספתא ות פ"א ה"ו], וכ"ט ב... מקומות פ"ל טינה ז) ל"ל החס, ח) [ברש"י שברי"ף נוסף את עלמה], "נבר"ן: כלומר [בר"ן: כלומר אסן, י) [ברש"י דמשהביאה], י) [בר רי"ף: דמנפרא], כ) תוק' נדה קה. ד"ה וכ"ת כו' מיישבים הגרסא וכן נירסת הרי"ף והרא"ש], נירסת הרי"ר: בידו ע"ר () [בדפו"ר: בידו ע"ר שלשהו. מ) ובדפו״ר:

ם) ונדל"ל אבל אם החו.

מוסף רש"י אין בין נערות לבגרות ששה חדשים בלבד. משתביה שתי שערות הויה נערה בחותן . שתביא משתים עשרה שנה והלחה שתבגור ששה חדשים ותו לא (כתובות לט.). מקוה שנמדד. שהיה נחוקת שלם ונמדד לאחר ומן . ונמלה הסר (גיחיו לא:) נביו. כל תרומות וטהרות שנשתמשו בהן בכלים, ואנשים שטבלו מטומאתן באותו מקוה מעולם (שם). מהרות שנשתמשו בכלים בין ברשות היחיד. נין שהמקוה נרשות היחיד, דקי"ל ספק טומאה ברשות היחיד ספיקו טמא (גיטין לא:). בין ברשות הרבים. נין שהמקוה בורוד ברסות האפים, דקי"ל ספק טומאה ברה"ר ספיקו טהור, הכא טמא, דלאו ספק הוא אלא כדמפרש טעמא ידאי אמרינן ספק טומאה ברה"ר טהור היינו ספק נגע ספק לא נגע, דאיכא למימר לא נגע, אבל זה שהיה טמא ודאי ספק, אל תטהרנו מספק (גיטין לא:). היה בודק את החבית. טועמה את החבית. טועמה אס היא בחוקתה שלא החמילה (נדה ב:). נטל תרומה ומעשר ושתה הימנו לידע אם היין הנותר בחבית טוב וישתה או ימכור משאר חביותיו מידי יום יום ויפרים מזה ן, היום מפריש לפי מה שימכור ואומר הרי תרומה ומעשר של זה שאני מוכר ושותה בחתה מבית ונפיכן בודק, דאין מפרישין מן החומך על היין דשני מינין הן אליבא דרבי בפרק המוכר את הספינה (פד:) אבל לרבנן לכתחילה אין מפרישין ואס עשה אין מפרישין ואס עשה עשה עשה (רשב"ם ב"ב צו.). להיות מפריש עליה. כלומר להיות סומך עליה והולך ושותה שאר חביות עיניו בזה להפריש ממנה עליהם לאחר זמן, שהתרומה ניטלת במחשבה (נדה בי)

שניהם נוסנין גע. אם באת לינשא לאחר: גבו' משום דגברא קים ליה ביוחסין. וכשמלא מיוחסתא] קידשה לו וביטל את השליח אבל איתתא דלא קים לה ביוחסין אימא אע"ג דקידשה עלמה לא ביטלה את השליח ולא סמכה על קידושיה דסברה דילמא שליח משכח

> אם תנשא למיוחס כל דהו ולא בטליה לשליחות דשליח ואפילו מקדשה לגרוע והא דקדים קדשה סבר דילמא לא משכח אבל אי משכח לא בטליה: וקידשה היא יש בעיר. בו ביום: והרי היא בוגרת. בדקנוה לדעת אם ילאה מרשות האב להיות קדושיה קידושין ומלאנוה בוגרת בו ביום: הרי בוגרת לפנינו. וקדושיה קידושין ולא של חביה: חיישינן לקידושי שניהם. שמח כשקידשה האב נערה היתה וקדמו קידושיו: חי נימח בחוך ששה. חדשים שבין נערות לבגרות דאמרינן אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים בלבד. ש כשהביאה סימני נערות אינה שוהה להיות בוגרת אלא ששה חדשים ופעמים שהיא ממהרת לבגור וסימניה ניכרים בדדיה כדתנן במס׳ נדה (דף מז.) פגה בוחל ולמל: בהא אמר רב הרי בוגרת לפנינו. הא כל אותן ששה חדשים בחזקת נערה היא עד שנכיר בסימני בגרותה וכי בדקנוה בפניא ואישתכחא בוגרת מי יימר י דלפרא נמי בוגרת היא ודילמא השתה הוה דבגרה: אלה לחחר ששה. חדשים והא ודאי משמלאו לה ששה חדשים בגרה לה: וכי סימא בליר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא בלבד קאמר לא גרסף. דמהיכא תיסק אדעתין למימר הכי מי קאמר אין בין נערות לבגרות פחות מששה חדשים: דקדיש ביומא דמשלים שית. אביה בבוקר והיא בערב והיום הזה היה בחוקת שתבגר: מדהשתה בוגרת בלפרא נמי בוגרת. שכל היום היא בחזקת שתביא: על גביו. בכלים שהטביל בו: בין שהוח ברשות היחיד. שספק טומאה טמא בו: בין שנעשו ברה"ר. שספק טומאה טהור בו: טמאות. דלאו ספק הוא אלא ודאי אלמא אמרינן כשעת מניאתן מחזקינן ליה מעיקרא הכא נמי נימא מדהשתא בוגרת בלפרא נמי בוגרת שכל היום היא בחזקת שתביא: מרמי לריעומא. טמא על חזקתו והרי חסר לפניך: הכא. גבי קידושי האב חדא לריעותא הוא דאיכא הרי בוגרת לפנינו אבל אם באת לומר העמד אשה על חזקתה

מיוחם מזה: לא איכפת ליה. בבתו

שניהם נותנים גם ואם רצו אחד נותן גם ואחד כונם ®וכן *האשה שנתנה רשות לשלוחה לקדשה והלכה וקדשה את עצמה אם שלה קרמו קרושיה קירושין ואם של שלוחה קרמו קירושיו קירושין ואם אינן יודעין שניהם נותנים לה גם ואם רצו אחד נותן לה גם ואחד כונם: משום דידיה משמעינן גבי דידיה משום דגברא קים ליה ביוחסין אבל איתתא דלא קים לה ביוחסין אימא לא ניהוו קירושיה קירושין ואי אשמעינן גבי דירה משום דאיתתא דייקא ומינסבא אבל איהו אימא לא איכפת ליה צריכא איתמר קידשה אביה בדרך וקידשה עצמה בעיר והרי היא בוגרת רב אמר יהרי היא בוגרת לפנינו ושמואל אמר חיישינן לקידושי שניהם אימת אילימא בתוך ששה בהא נימא רב הרי היא בוגרת לפנינו יהשתא הוא דבגרה אלא לאחר ששה בהא נימא שמואל חיישינן לקידושי שניהם יוהא אמר שמואל יאין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים בלבר לא צריכא דקדיש בההוא יומא דמשלים ששה רב אמר הרי היא בוגרת לפנינו מדהשתא בוגרת בצפרא נמי בוגרת ושמואל אמר השתא הוא דאייתי סימנים ושמואל מאי שנא ממקוה ידתנן

המקוה שנמדד ונמצא חסר כל מהרות שנעשו

על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברשות

הרבים ממאות שאני התם דאיכא למימר

העמד ממא על חזקתו ואימר לא מבל אדרבה

העמד מקוה על חזקתו ואימר לא חסר הרי

חסר לפניך הכא נמי הרי בוגרת לפניך

דנערות כדפי׳ בקונטרס אבל אי הויא חזקה דנערות מודה רב דאוחמא אחזקתה והכי נמי גבי מקוה איכא חזקה דשלם וי"ל דלרב נמי קשה ונקט שמואל משום דפריך ליה בהדיא טפים: בל ג' ימים ודאי. ל"ג הרחשונים דהא פליגי בה אמוראי (בב"ב דף זו.) דאיכא למ"ד ג' ימים הראשונים ודחי יין מכחן וחילך ספק וחיכח למ"ד ג' ימים האחרונים ודאי חומך ומקודם ספק ואיכא למ"ד דג' ימים

קידשה אביה בדרך כו' וקידשה עצמה וכו'. וא״ת אמאי איפליגו

דפירש דפליגי בקידשה אביה ואחר כך קידשה היא עלמה וי"ל דודאי לא פליגי בקידשה אביה לחוד דבההיא מודה שמואל דאינה מקודשת

רב ושמואל בכה"ג נפלגו בקידשה אביה גרידאא כמה

דאמרינן העמד אשה אחזקת פנויה

כמו שהיתה קודם שקידשה והרי היא

בוגרת לפנינוב ואין קידושי האב

קידושין אבל עתה שקדשה אף היא

עלמה ליכא חזקה דפנויה דממה

נפשך אשת איש היא או משום קידושי

אביה או משום קידושי דידה וליכא

האי סברא ומשום הכי פליג שמואל:

[איליכוא בתוך ששה וכו'. ממוך פי׳

ומנאוה בוגרת ומש"ה פריך בהא לימא

וכו׳ ואין נראה דלעולם לא תמהר לבגור

תוך ו' אלא מיירי דבאה לפנינו אחר ששה

ול"ג השתא הוא דבגרה. ת"ין:

ושמואל מ"ש ממקוה. ואס

דע"כ לא קאמר רב דמלפרא נמי

בוגרת הויא אלא משום דליכא חזקה

רש"י משמע דבדקוה בתוך ו'

תאמר לרב נמי תקשי

הראשונים ודאי יין וג׳ ימים האחרונים ודאי חומץ ובינתיים ספק: אדרבה העמד מקוה על חוקתו ואימר לא חמר. לשון אדרבה קשה דהל"ל לחומרא ומיהו הכא איכא לפרושי ג היכי שרפינן עלה קדשים אבל גבי יין לקמן אין שייך ליישב כך™. ת״ין:

והן

השתא הוא דבגרה התם נמי השתא הוא דחםר התם תרתי לריעותא הכא חדא לריעותא ושמואל מאי שנא מחבית ידתניא יהיה בודק את החבית להפריש עליה תרומה והולך ואחר כך נמצאת חומץ כל ג' ימים ודאי מיכן ואילך ספק ורמינן חבית אמקוה מ"ש דהכא ודאי ומ"ש דהכא ספק ואמר רב חנינא מסוריא מאן תנא חבית רבי שמעון היא דגבי מקוה נמי ספיקא משויף דתניא יכל מהרות שנעשו על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים ממאות ורבי שמעון אומר ברשות הרבים מהורות ברשות היחיד תולין אבל לרבגן מבל למפרע שאני התם דאיכא למימר העמד מבל על חזקתו ואימר לא ניתקן אדרבה העמד יין על חזקתו ואימר לא החמיץ הרי החמיץ לפניך הכא נמי הרי היא בוגרת לפנינו השתא הוא דבגרה "(הכא) נמי השתא הוא דאחמיץ התם תרתי לריעותא הכא חדא לריעותא הוא דאיכא נימא כתנאי

יומא דמשלם שית לאו חזקת בגרות ולאו חזקת נערות אית בה שהיום היא עשויה להשתנות: היה בודק את החבית. תמיד שלא תחמיץ והניח אותה החבית להיות מפריש עליה והולך כלומר להיוח סומך עליה בהפרשת חרומותיו כשבא לשחוח מאה לוגין טבל במקום אחר אומר הרי שני לוגין בחבית פלונית תרומה על מאה לוגין הללו וכן עושה חדיר ואח"כ נמצאת חומך ואין ידוע מאימחי החמיצה וכל תרומה שסמך עליה משהחמיצה לא חיקן דקסבר יין וחומץ שני מינין הן: כל ג' ימים ודאי גרסיטן. ולא גרסיטן הראשונים. אמוראי פליגי בה בב"ב (דף 1.1) איכא למ"ד כל ג' ימים הראשונים שאחר הבדיקה שבדקה ומצאה יין הרי היא בחזקת יין ודאי וכל טבלים שחלה תרומתן בה באותן ג' ימים מתוקנים הן מכאן ואילך ספק והויא תרומה ליאסר לזרים ויחזור ויתרום דשמא כבר החמילה ולא היתה תרומה ואיכא למ"ד כל ג' ימים שלפני בדיחה זו האחרונה שמנאה חומץ הרי היא בחזקת ודאי חומץ ואם עשאה באותן ג' ימים תרומה על מקום אחר אינה תרומה ומותרת לורים אם יתקננה מטבלה דלא הוי חומץ גמור בפחות מג' ימים וזו שנמנאת חומץ 0 בידוע שלשה ימים יש שנתקלקלה: **מכאן ואילד**. מג' ולמפרע ספק והוי תרומה ליאסר לזרים ויחזור ויתרום: מ"ש. גבי מקוה דמחזקינן ליה בחסר משעה ראשונה שהנחנוהו בחזקת שלם דקתני כל טהרות שנעשו על גביו אפילו ברשות הרבים טמאות אלמא לאו ספק הוא דאי ספק הוא הוה ליה למימר ברה"ר טהורות והאי מקוה על כרחיך בתחילתו השלימוהו בארבעים סאה וקא מחזקינן ליה מהאי שעתא בחזקת חסר ודאי: ומאי שנא. גבי חבית דקתני מכאן ולהלן ספק ולא אמרינן משעתא ש דסליק ידיו מלבודקו החמין: וא"ר הנינא גרס: ברה"י חולין. כל ספק טומאה לר"ש ברה"י תולין כדמפרש טעמא בשמעתא קמייתא דנדה (דף ג.) דלא דמי לספק סוטה דהתם יש רגלים לדבר: **טבל למפרע**. זה שניתקן על ידי חבית זו דאמרינן מדהשתא החמיץ מעיקרא נמי חומץ וה"נ נימא מדהשתא בוגרת בלפרא נמי בוגרת: **נימא כסנאי**. הא דרב ושמואל:

הנהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה משום דגברא כו' מיוחסת ל"ל מיוחם זה וכ"ה בלשון

מוסה תוספות

א. וכלא קידשה עצמה לריעותא וכו׳, ולקמן מודה דאי איכא תרתי גבי מקוה וחבית. עס. ג. דחומרא דאתי לידי פילא הוא ששורפיז . תרומה וקדשים. תוס' טוך. ד. נתוס' טוך ורשנ"י מירלו. גבי חבית נמי אתי לידי קולא דאימור נתקן ואתי לאפרושי מן החיוב

תום' ר"י הזקן

נותנים גט. אם באת להנשא לאחר. ואם רצו וכו׳. ומיירי שהם רחוקים, ס) אבל הם קרובים כגון שני אחים או אב ובנו (מאי) שניהם נותנים גט. גמ". בעיר. בו ביום. והרי היא בוגרת. פר"ש בדקנוה מיד לדעת אם היא ברשות עצמה בוגרת. הרי בוגרת לפנינו. (ואין קדושיה) [וקדושיה] קדושין ואין חוששין לקדושי אביה. אימת י וכו׳. כלומר האי הרי שבדקנוה עתה שהביאה בגרות וקסברי דתנן פרק יוצא דופן [נדה מז, א] אצמל . קאמר כלומר איזהו אות הרוגרת. ראיזה זמז ועשו הבוגות. באיזה זמן נעשו קדושין אלו ובדקנוה והביאה סימני בגרות. אלימא בתוד ו' חדשים. אלימא בתוך וי חדשים. שבין נערות לבגרות. בהא קאמר רב וכו׳. כדפרישנא לעיל לפיר"ש.

(ודה ב:). ואחר כך החדר כך החדר כך מימו לחדר כל ג' ימים ודאי. פלוגמא דר' יומן ור' יהושע בן לוי גב"ב בפ' המוכר פירות (לו.) ר' יומן אמר כל ג' ימים לאחר בדיקה ראשונה שמלאה בחוקתה ודאי יין החדר ביב שש). כל ג' ימים ודאי. פלוגמא דר' יומן ור' יהושע בן לוי גב"ב בפ' המוכר פירות (לו.) ר' יומן אמר כל ג' ימים הרונה שמלאה מומן דמאי חומן, דמין דעבשיו חומן גמור ואם אמר בחוך ג' ימים הרי זו מרומה על אלו הסמוכים לה כולם ממוקטום, מכאן ואילך ספק וחומה היא ורוב"ב לאחר אינו מרומה אליכא דרבי דאמר בהמוכר את הספינה (פד:) יין וחומן שני מינין הן, דאי לרבנן הא קי"ל מרכו מן הרעה הוא ודאי וו מרומה ויחור ויחרום, אלמא בין למר בין למר בין למר מספקינן ריעומא למפרע (נדה ב:). ורמיבן חבית אמקוה. דהא מרוייהו איכא מרמי לריעומא (שם). מאי שנא. במביה דקאמר ספק ושים.